

COMFORT BLUE CRUISE: ALS PRINS EN PRINSES OP HET WATER

Volgens Wikipedia is een Blue Cruise een boottocht langs de zuidwestkust van Turkije met een traditioneel Turks zeiljacht. Maar na een week verblijven op *Sila* weten wij dat het begrip Comfort Blue Cruise staat voor aanmerkelijk meer dan dat.

TEKST & BEELD **ALFRED J. BOER**

Voor deze wintereditie denken wij er goed aan te doen om onze lezers in gedachten mee te nemen naar mediterrane oorden. Niet alleen om even te kunnen wegdromen tijdens de donkere dagen, maar wellicht ook ter inspiratie. Zo kwamen wij uit bij het hierboven omschreven genomen Blue Cruise concept. Aan de zuidwestkust van Turkije is het aanbod van deze cruisevariant schier oneindig, maar na de nodige Google-inspanningen komen wij terecht bij het in Nederland gevestigde SWS Sailing. Een van de redenen om voor deze organisatie te kiezen is een bericht over de jaarlijkse Bodrum Cup, een zeilregatta waar een groot aantal gulets aan meedoen en die zich voor deze race ontdoen van alle onnodige ballast. Traditioneel staat er ook altijd een kookwedstrijd op het programma, de 'Blue Voyage Cuisine Cooking Competition'. Een van de juryleden van deze prestigieuze onderscheiding is de wereldberoemde in Duitsland geboren meesterkok Maximilian Thomae, die na zijn verhuizing naar Istanbul alom bekend kwam te staan als grondlegger van de moderne Turkse keuken. Deze jury beoordeelde de gerechten

↑
Sila zeilend onder vol tuig

→
Capt. Halil ontvouwt een oude zeekaart

van *Sila*-kok Erdal met assistentie van SWS Sailing-eigenaar Michael van Kolfshoeten als de allerbeste. Welaan, een betere reden om een weekje Comfort Blue Cruise te boeken op dit zeiljacht kunnen wij ons niet bedenken. Gelukkig blijkt er wegens een last-minute annulering half september van dit jaar nog een hut vrij en pakken wij onze kans. Weliswaar toch met enige schroom. Immers, je bent met maximaal 12 gasten een hele week lang veroordeeld tot elkaar op een toch relatief klein schip. Heel wat anders dan op een cruiseschip á la *Rotterdam* waar je telkens weer met nieuwe medepassagiers kunt kennismaken, maar kies je ervoor om op jezelf te blijven, dan kan dat ook. In de praktijk wordt tijdens een kleinschalige Blue Cruise de soep niet zo heet gegeten als zij wordt opgediend. Want niet zelden bestaan de gezelschappen uit een vriendenkring of een familie die iets te vieren heeft. Maar ook als dit niet het geval is gaat het altijd wel goed, zoals SWS Sailing mede-eigenaresse Nathalie D'Alessandro desgevraagd bevestigt. "In de regel zijn onze gasten van het meer avontuurlijke type en zijn ze gewend om zich te voegen tijdens excursies in verre oorden. Vaak zijn het zelf ook zeilers die zich openstellen voor nieuwe dingen, anders dan bijvoorbeeld reizigers die er bewust voor kiezen om naar een groot all-inclusive resort te gaan, het concept kennen en weten dat zij geen verrassingen op hun pad zullen tegenkomen.

TOPDINER

Wij zijn vanuit Alanya met een huurauto naar Bodrum gereden om ons te kunnen voegen bij onze mede-opvarenden die vanuit Nederland zijn komen vliegen. Zoals beloofd staat ons luxe transferbusje al gereed bij de aankomsthal en de chauffeur is met zijn SWS Sailing-bordje duidelijk herkenbaar als die van 'ons'. Even later melden de overige passagiers zich en zetten we koers naar de haven van Bodrum, een ritje van een halfuurtje. Het is al half september, maar de buitentemperatuurmeter van het air-conditioned busje verradt dat het kwik rond dit middaguur al is gestegen tot 33°C! Bij aankomst in de bruisende haven van Bodrum zien we tientallen, zo niet honderden gulets geduldig wachten op hun gasten en te midden van deze armada ontdekken we *Sila*. Wij worden hoffelijk verwelkomd door captain Halil. Onze bagage wordt alvast aan boord gebracht en wij besluiten om langs de armada te flaneren en een bezoek te brengen aan het labyrint van straatjes in het oude Bodrum. Het overgrote deel is overdekt met schaduwdoeken, dus het is hier prima uit te houden. Nadat we meermaals opmerkzaam zijn

'Onze gasten zijn van het avontuurlijke type'

gemaakt op het nodige 'real fake' aanbod van horloges, merkleding en parfum begeven we ons via de passerelle aan boord van *Sila*. Op de grote, perfect gelakte, ovale tafel op het achterdek staan heerlijke börek klaar, een Turkse lekkernij die al snel door ons worden betiteld als vlammetjes en de dekhulpen spoeden zich om ons van een glas champagne te voorzien. Het valt ons nu pas op dat ons gezelschap slechts acht personen telt en niet de maximaal twaalf op basis van de zes hutten, maar het laat zich snel verklaren. De twee vriendinnen Wiek en Inge maken elk gebruik van een eigen hut en dit geldt ook voor de 86-jarige Robert, wiens dochter ook over een eigen hut beschikt. Martijn en Franny delen een hut, net als wij doen. Nadat captain Halil ons tijdens het palaver de huisregels heeft uitgelegd dalen we af naar onze hut benedendeks met uiteraard eigen sanitair. Onze namen staan keurig vermeld op de deur. Als ervaren zeilers komt het interieur ons zeker niet onbekend voor. Alles is blinkend schoon, de airco staat aan en op het bed vinden we een naast een kaart van het vaargebied een set handdoeken waarvan er een - ter herkenning genummerd en wel - is bedoeld om de zonnebedden aan dek te beschermen. En waar vroeger het water werd geserveerd in plastic wegwerpflesjes heeft SWS Sailing ervoor gekozen om elke gast van een aluminium drinkfles te voorzien die zelf kan worden gevuld uit de gekoelde machine in de salon. Een perfecte zet als het gaat om de ecologische voetafdruk. Terug aan dek stelt captain Halil voor om zo snel mogelijk los te maken op weg naar onze eerste ankerplaats, met de klinkende naam Kissebüki Koyu. In deze idyllische baai zwemmen we naar hartenlust en sommigen doen een poging om de onderwaterwereld te verkennen. Na afloop douchen we ons lekker af bij de zwemtrap; de hoogste tijd om weldra fris en fruitig aan het diner te verschijnen. Het voert te ver om het menu te →

omschrijven, maar kok Erdal heeft met gebruikmaking van louter lokale producten een werkelijk topdiner samengesteld. Dit smaakt naar meer! Hoewel wij feitelijk nog maar een paar uur in elkaars gezelschap zijn lijkt iedereen zich nu al goed op zijn gemak te voelen. Omdat de meesten al een lange reis achter de rug hebben legt Bacchus het overduidelijk af tegen Morpheus en de absolute stilte in de vooraf gekoelde hut doet de rest.

ALLES MAG, NIETS MOET

Dag 2. Het luiden van de scheepsbel betekent dat het ontbijt klaar staat. Dit Pavlov-achtige ritueel zal zich de komende dagen herhalen. Na afloop van het rijke ontbijtbuffet ontvouwt captain Halil een oude versleten zeekaart en vertelt hij over zijn plannen voor die dag. Het voorstel luidt om zo snel mogelijk het anker te lichten en onder vol tuig naar Catı Bay te zeilen, volgens hem weer een prachtige baai waar we gebruik kunnen maken van de diverse speeltjes aan boord, waaronder het SUP-board, de snorkelspullen en de zeekano's. Ondertussen is de interactie tussen de gasten optimaal, zo die ooit al minder was. Al snel komt iemand op het idee om al watertrappend een glaasje te nemen. Het verzoek wordt ingewilligd en tot grote hilariteit krijgt het dienblad een plaatsje op het SUP-board. Al met al drijven we ruim twee uur in het water waarna we ons weer oprispen om spic en span weer aan de dis te mogen verschijnen; we hebben al gezien dat de dekhulpen een barbecue aan de zeerailing hebben bevestigd! Ondertussen hebben we het grootste plezier, maar er worden ook diepgaande gesprekken gevoerd. Weer een ander kiest voor een goed boek of kijkt dankzij de aanwezigheid van wifi naar zijn of haar favoriete serie op Netflix. Alles mag, niets moet en we voelen ons als verwende prins en prinses aan boord. Het diner is weer pure haute cuisine. Dit is het spreekwoordelijke grote genieten. We zitten nog lang na op het achterdek.

'Uitzonderlijk
goed eten, luiëren,
zwemmen'

EXCURSIE

Wellicht goed om te weten dat het Comfort Blue Cruise-arrangement van SWS Sailing voorziet in twee keer aan land voor eigen rekening dineren, al dan niet in combinatie met een excursie. Hoewel de captain op dag twee voorstelt om een excursie te doen (ons gezelschap besluit unaniem om lekker aan boord te blijven) blijkt het tijdens onze reis wat lastiger te zijn om aan land te gaan. Jammer maar begrijpelijk, want een groot deel van de Turkse kust werd eerder door hevige bosbranden in de as gelegd en is compleet zwartgeblakerd. Op ramptoerisme zitten wij niet te wachten.

Op dag drie ben ik al vroeg uit de veren om in alle rust een paar baantjes rond *Sila* te kunnen trekken. Van dit laatste komt weinig terecht, want Inge en Wiek liggen reeds snorkelend in het water in de hoop een schildpad te kunnen spotten. Ik besluit om de dames te vergezellen en verdraaid, al snel snorkel ik oog en oog met een zeeschildpad op hooguit een halve meter afstand. Een geweldige ervaring! Na het vorstelijke ontbijt komt Halil weer op de proppen met zijn vertrouwde zeekaart. Er wordt aan het eind van die dag een enorme bak wind verwacht en voor ons aller comfort stelt hij voor om vandaag maar een klein stukje op de motor te gaan varen naar een wederom mooie baai waar we goed beschermd liggen én zouden kunnen genieten van een onvergetelijke zonsondergang. Zo gezegd, zo gedaan. De baai is inderdaad weer een lust voor het oog en zoals altijd loodst Halil zijn schip behoedzaam naar de ankerplaats. De procedure is telkens hetzelfde: de dekhulpen varen met een lange lijn naar de rotsachtige kust, kok Erdal laat het anker zakken en Halil vaart 'dead slow' achteruit. Op zijn teken worden de twee lijnen om een rots of boom vastgemaakt om te voorkomen dat *Sila* gaat gieren. De procedure verloopt telkens vlekkeloos, trefzeker en zonder stemverheffing. In dit geval krijgen we aan land trouwens assistentie van een sinterklaasachtige figuur die zich Ali Baba laat noemen en een centje bijverdient met het bijvullen van de watertank en de verkoop van honing. Uiteindelijk regelt de captain dat wij achter in de laadbak van Ali Baba's Ford Transit naar de hoger gelegen uitkijkpost worden vervoerd. We genieten met volle teugen van de zonsondergang, maar ook van de door Erdal meegeven witte wijn en chips. De gast is koning.

GOED ZEEMANSCHAP

De overige dagen verlopen volgens hetzelfde patroon: uitzonderlijk goed eten, luieren, zwemmen, zonnen, een goed gesprek voeren en vooral genieten van een telkens wisselend landschap. Het verveelt geen seconde! Op dag vijf worden we voor anker liggend bij Çökertme opgehaald in de consoleboot van Restaurant Captain Ibrahim nadat onze kapitein er in overleg met ons een tafel heeft gereserveerd. Helaas blijkt de rekening verhoudingsgewijs pittig en de kwaliteit haalt het niet bij die van onze eigen kok. Maar met zo'n onderscheiding kan dit eigenlijk ook niet anders. Ook voor de laatste dag is de windverwachting een dikke zes, dus besluit Halil om slechts een kort stukje te motoren en in een beschutte baai nogmaals voor anker te gaan om van daaruit terug te varen naar onze vertrekhaven Bodrum. Jammer dat we vandaag niet kunnen zeilen, maar Halil kiest terecht weer voor comfort in plaats van afzien. Hij geeft sowieso blijk van goed zeemanschap en zijn stuurmanskunst is ongeëvenaard. Want als wij met een bak zijwind achterwaarts onder een hoek van 90° in een super krappe plek moeten inparkeren, verloopt ook deze procedure vlekkeloos. Hoewel Halil graag voor ons wil reserveren willen wij ter afsluiting liever zelf even in Bodrum uitkijken naar een leuk restaurant. Zonder enige moeite vinden wij een perfecte locatie aan het water. De kaart belooft veel goeds en dat blijkt ook zo te zijn. Al eerder beloofden Martijn en Franny voor een toetje aan boord te zullen zorgen en de gedane aankoop wordt ongevraagd door Erdal in de koeling geplaatst. Terug aan boord staan de bordjes met bestek en al klaar. We willen ons eerst nog even opfrissen maar treffen warme hutten. Desgevraagd start Erdal met een glimlach de generator zodat de airco voor aangename temperatuur in de hutten kan zorgen. Ondertussen genieten we van het toetje, nemen we nog een slaapmutsje en gaan we naar onze kooi. We zijn het er allemaal over eens: dit was een onvergetelijke week Comfort Blue Cruise, met als kers op de taart haute cuisine eten en geweldige gastvrijheid. Een weekje *Sila* kost ca. €1.295 per persoon exclusief vluchten. Dit laatste regelt SWS Sailing net zo graag, zoals dit ook geldt voor hotelverblijf voor of na het zeilen. ■

SILA

Sila is een 24 meter lange gulet en is samen met *Xenos II* eigendom van SWS Sailing. De in 1989 gebouwde gulet is kits getuigd, meet 49 ton (in gestripte vorm tijdens de jaarlijkse regatta 9 ton minder) en onderging in 2015 een uitgebreide refit.

AANTAL HUTTEN	6
BEMANNING	3 (+ 1 stagiaire)
TOTAAL ZEILOPPERVLAK	320 m ²
MOTORISERING	Volvo Penta 240 pk
GENERATOR	Onan 17 kW
BRANDSTOFTANK	1.500 l
VERSWATERTANK	5.000 l
ZWARTWATERTANK	2.000 l
INTERNET	www.swssailing.nl